

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. marts 2010
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Cecilie Maarbjerg
Qvist
Sagsnr.: 2010-0030-0025
Dok.: 3514

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 731 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. februar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

John Vestergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 731 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvis døgnbemandingen af politistationerne blev omlagt til døgnbetjening, dvs. betjente der er ude i bilerne og kan vende tilbage til stationerne ved nødkald om natten, hvor mange årsværk kunne da spares og hvad ville konsekvenserne være organisatorisk og borgerbetjeningsmæssigt?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at der i alle politikredse er en hovedstation, som er døgnbemandet, og hvor politikredsens vagtcentral er placeret. Derudover har flere politikredse – som forudsat i forbindelse med vedtagelsen af politireformen – et antal øvrige politistationer, hvor arbejdet er tilrettelagt således, at der til hver en tid er politifolk på stationen beskæftiget med forskellige opgaver (f.eks. rapportoptagelse, afhøringer, andre former for sagsbehandling, tilsyn med detentioner mv.), således at borgerne kan blive betjent døgnet rundt. Hertil kommer yderligere et antal politistationer, som normalt ikke er døgnbemandet, men hvor der efter en konkret vurdering af de lokale behov vil kunne døgnbemandes på bestemte tidspunkter eller i en kortere eller længere periode (f.eks. i weekenderne eller ved særlige lokale begivenheder).

På alle politistationer, som ikke er døgnbemandede, er der installeret en ”dørtelefon” med direkte forbindelse til politikredsens vagtcentral, således at der – selv om stationen er lukket – vil være mulighed for at komme i kontakt med politiet fra politistationen, hvorefter vagtcentralen i givet fald kan sende den nærmeste patruljevogn til stedet.

Spørgsmålet om behovet for døgnbemanding skal ses i sammenhæng med det samlede beredskab, herunder den løbende patruljering i politikredsens forskellige områder samt vagtcentralernes anvendelse af moderne flådestyringsværktøjer, som samlet set har forbedret effektiviteten væsentligt, ligesom beredskaberne nu råder over såkaldte ”kørende udeledere”, som kan lede politiets indsats på stedet ved større hændelser.

Til belysning af besparelespotentialer ved at omlægge politistationer fra døgnbemandede til døgnbetjente stationer har Rigspolitiet indhentet oplysninger om to politikredsers registreringer og analyser af personlige borgerhenvendelser på døgnbemandede lokalpolitistationer hen over henholdsvis ca.

fire og seks uger. Disse analyser viser, at der på fire døgnbemandede lokalpolitistationer blev registreret i alt 599 personlige henvendelser i tidsrummet uden for normal åbningstid. Ca. 445 af disse henvendelser vedrørte primært almindelige serviceydelser såsom udlevering af blanketter, indlevering af hittegods, anmodning om straffeattester mv. Ca. 130 af de personlige henvendelser vedrørte egentlige anmeldelser, herunder om tyveri, indbrud, trusler, færdselsuheld mv. Et fåtal af disse anmeldelser var af akut karakter, der krævede umiddelbar betjening og efterforskning.

Døgnbemandingen på de omfattede lokalpolitistationer nødvendiggør et ressourceforbrug på i alt ca. 21,5 årsværk. Som det fremgår af ovennævnte, er arbejdsbelastningen uden for almindelig åbningstid for dette personale særdeles begrænset, ligesom opgaverne uden større gene for borgerne ville kunne behandles i politistationernes almindelige åbningstid eller ved tilkald af en patrulje.

Hvis døgnbemandingen omlægges til døgnbetjening, vil borgere ved personlig henvendelse på lokalpolitistationerne skulle kontakte politikredsens vagtcentraler på de døgnbemandede hovedstationer via ”dørtelefoner”. Vagtcentralen vil herefter kunne disponere på baggrund af borgerens oplysninger til centralen, herunder eksempelvis kalde en patrulje til stedet eller vejlede borgeren om at henvende sig i almindelig åbningstid.

Organisatorisk vil en omlægning til døgnbetjening betyde, at de årsværk, der i dag anvendes til at døgnbemande lokalpolitistationerne, i stedet vil kunne anvendes til eksempelvis flere patruljevogne på gaden, styrkelse af landets servicecentre og/eller styrkelse af efterforskningen af den borgervendte kriminalitet. Omvendt vil en omlægning også kunne betyde et afledet ressourceforbrug på andre områder, herunder i forhold til eksempelvis forlænget transporttid af anholdte eller bevogtning af anholdte på de døgnbetjente politistationer. Rigspolitiet har ikke mulighed for at angive det præcise ressourceforbrug på sådanne afledede opgaver.

Det er Rigspolitiets vurdering, at de to politikredsens analyser er repræsentative for størstedelen af landets øvrige politikredse, herunder i forhold til ressourceforbrug og karakteren af de personlige henvendelser uden for almindelig åbningstid. Der må således samlet set antages at være et ikke ubetydeligt besparelspotentiale i at omlægge døgnbemandede lokalpolitistationer til døgnbetjente stationer.”